

РОЗДІЛ 2. МОДЕРНІ ПОШУКИ У ПРОСТОРІ МИСТЕЦТВА

Наталія Віталіївна Ашихміна
В'ячеслав Якович Дашковський

Темпові особливості інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха

УДК 781.5:781.68
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-4.10>

Наталія Віталіївна Ашихміна
кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри вокально-хорової
підготовки
ДЗ «Південноукраїнський національний
педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
ORCID: 0000-0001-8843-5217

В'ячеслав Якович Дашковський
кандидат педагогічних наук,
професор кафедри спеціального
фортепіано
Одеської національної музичної академії
імені А. В. Нежданової
ORCID: 0000-0003-4905-9639

У статті розглядаються темпові особливості інтерпретації прелюдій і фуг «Добре темперованого клавіру» Й. С. Баха. Метою дослідження є аналіз впливу темпу на структуру та виразність музичного тексту, зокрема, через розгляд історичних, теоретичних і виконавських аспектів цього питання. Авторами в статті підкреслено важливість розуміння контексту епохи бароко, вивчення виконавських традицій і семантичної трактовки темпових характеристик, що дає змогу створити цілісне уявлення про темпові особливості творів Й. С. Баха.

Дослідження зосереджено на критичному переосмисленні традиційних підходів до визначення темпових особливостей інтерпретації прелюдій і фуг ДТК, а саме через аналіз темпових вказівок, наданих Й. С. Бахом, і їх співвідношення з результатами досліджень музикознавців та інтерпретаціями виконавців.

Зроблено акцент на аспект семантичного аналізу, оскільки правильне трактування темпу є невід'ємною частиною розуміння драматургії кожної прелюдії та фуги, що впливає на емоційний та інтелектуальний рівень виконання, а отже – на якість інтерпретації. Вивчення темпових характеристик різних виконавських шкіл дає змогу порівняти історичні підходи до трактування темпових позначок у творчості Й. С. Баха, враховуючи культурні та географічні відмінності.

Автори статті також акцентують увагу на важливості глибокого занурення в історичний контекст і знання виконавських традицій, що дає можливість автентично інтерпретувати прелюдії та фуги ДТК Й. С. Баха. Звернено увагу на те, що темп – це не просто швидкість виконання, а частина загальної структури, що визначає виразність музичного тексту.

Зроблено висновки, що основними аспектами, які визначають темпові особливості інтерпретації прелюдій і фуг ДТК є: обмежена кількість темпів у творчості Й. С. Баха (Adagio, Andante, Moderato, Allegro, Presto); важливість розміру та пульсації для визначення темпу; темп визначається не швидкістю виконання, а характером музичного руху; необхідність знання семантичної трактовки тональностей для визначення дотичного темпу; темп визначається виконавцем поступово, у процесі інтерпретації.

Ключові слова: темп, інтерпретація, Й. С. Бах, Добре темперований клавір, прелюдії та фуги, теоретичний аналіз.

Постановка проблеми. Сучасне мистецтвознавство характеризується розширенням аналітичного поля досліджень, зокрема у сфері культури та мистецтва. Науковці все більше зосереджуються на глибинному семантичному аналізі художніх явищ і подій, що дає змогу переосмислити як класичні, так і сучасні концепції виконавського мистецтва. Особлива увага приділяється детальному вивченню творчості видатних митців, таких як Й. С. Бах, а також аналізу трансформації та деструкції жанрових, стилістичних і культурологічних вимірів творчої діяльності.

Вибір «Добре темперованого клавіру» (ДТК) Й. С. Баха як центрального об'єкта дослідження зумовлено його унікальною позицією між двома епохами: завершенням ери бароко та початком нової епохи, яка ознаменувалася значними змінами в музичній ритміці, темповій організації та структурі композицій. ДТК не лише є фундаментальною віхою в історії музики, але й виступає об'єктом постійного наукового інтересу завдяки

своїй багаточаровій структурі, семантичній насиченості та новаторським для свого часу технічним рішенням.

Ключовим аспектом актуальності цього дослідження є потреба в критичному переосмисленні наявних підходів до інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха. Багато сучасних трактувань орієнтовані на відтворення так званого історично правильного темпу, що базується на припущеннях про зашифровані в нотному тексті темпові інструкції. Однак такі підходи часто зумовлюють розбіжності у виконавських практиках і не завжди враховують контекстуальні особливості епохи бароко.

Дослідження темпових особливостей інтерпретації прелюдій та фуг ДТК дає змогу не лише заглибитися у виконавську практику клавірних творів Й. С. Баха, але й виявити зв'язки між історичною виконавською традицією та сучасними інтерпретаційними підходами. Це відкриває нові можливості для розуміння впливу темпу на драматургію і виразність музичного тексту, що є надзвичайно

важливим для сучасної музикології та виконавського мистецтва.

Таким чином, актуальність цього дослідження полягає у прагненні заповнити наявні прогалини у вивченні темпових характеристик прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха, що сприятиме вдосконаленню виконавської майстерності піаністів і глибшому розумінню музичної культури бароко.

Аналіз актуальних досліджень. Дослідження темпових особливостей інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха має глибокі корені в мистецтвознавчій літературі. Робота М. Екмана (Екман, 2015) зосереджується на виконавських аспектах, зокрема проблемах вибору темпу в контексті стилістичних особливостей епохи бароко. Автор наголошує, що правильний темп сприяє точнішому відтворенню риторичної структури музичного тексту, акцентуючи увагу на семантичній значущості кожної музичної фрази.

С. Карась (Карась, 2015) аналізує Прелюдію та фугу *gis-moll* з другого тому ДТК Й. С. Баха, звертаючи увагу на темпові варіанти, агогіку, динаміку й артикуляцію у виконанні баяністів. Дослідник доводить, що темп виконує не лише структурну, але й емоційну функцію, що впливає на драматургію музичного твору. Автором також підкреслено важливість урахування виконавських традицій у процесі інтерпретації складних музичних структур.

Такими ученими, як В. Охманюк, Г. Івченко, М. Крет та В. Корчинський (Охманюк, Івченко, Крет, & Корчинський, 2024) акцентовано увагу на особливостях інтерпретації Прелюдії та фуги *d-moll* з першого тому ДТК Й. С. Баха. Автори аналізують історичний контекст і специфіку темпових рішень, що дає змогу глибше зрозуміти стильові особливості та відтворити автентичне звучання.

Західна література також пропонує багатий матеріал для аналізу. І. Абраваїя (Abravaya, 2011) у своїй праці *On Bach's Rhythm and Tempo* розкриває взаємозв'язок між ритмом і темпом у музиці Й. С. Баха, наголошуючи на необхідності врахування контекстуальних особливостей. Е. Бодкі (Bodky, 1960) у всесвітньо відомій роботі *The Interpretation of Bach's Keyboard Works* детально досліджує виконавські аспекти, зокрема темпові характеристики, і пропонує практичні рекомендації для виконавців.

У праці *Bach und die drei Temporätsel* Р. Мезер (Mäser, 2000) вивчає проблему темпових шифрів у ДТК, висуваючи гіпотезу про приховані інструкції щодо темпу в нотному тексті. Ця робота є цінним внеском у розуміння інтерпретаційних традицій і надає ключ до розкриття «музичних загадок» Й. С. Баха.

Ф. Ротшильд (Rothschild, 1979) у своїй книзі *The Lost Tradition in Music* досліджує темп і ритм у музиці епохи Й. С. Баха, звертаючи увагу на

втрачені виконавські традиції. Автор акцентує увагу на тому, що розуміння темпу є критично важливим для відтворення автентичного звучання музики Й. С. Баха.

Таким чином, аналіз наявних досліджень підкреслює важливість вивчення темпових особливостей інтерпретації прелюдій і фуг ДТК. Урахування різних підходів і методологій дає змогу створити цілісне уявлення про темпові аспекти творчості Й. С. Баха та їхній вплив на сучасну виконавську практику.

Мета статті полягає у виявленні та систематизації темпових особливостей інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха з урахуванням історичних, теоретичних і виконавських аспектів

Методологія дослідження. Дослідження темпових особливостей інтерпретації прелюдій та фуг ДТК Й. С. Баха базується на комплексному підході, що передбачає теоретичний аналіз, порівняльний метод, аналіз автентичних виконавських трактатів та історичних джерел. У рамках теоретичного аналізу використано праці класичних дослідників бароко та сучасних музикознавців. Порівняльний метод застосовувався для виявлення спільних і відмінних рис у трактуванні темпових характеристик у різних виконавських школах.

У рамках теоретичного аналізу зосереджено увагу на працях класичних дослідників бароко (Bodky, 1960; Mäser, 2000; Miehling, 1993, Rothschild, 1979; Siegele, 1963, Talsma, 1980) і сучасних музикознавців (Abravaya, 2011, 2011; Екман, 2015; Карась, 2015).

Застосування порівняльного методу дало змогу дослідити, як інтерпретаційні підходи до темпу змінювалися залежно від географічного, культурного й історичного контекстів. Наприклад, німецькі, французькі та італійські виконавські традиції мали свої унікальні підходи до трактування темпових позначень у творах Й. С. Баха. Німецька школа характеризувалася більш суворим підходом до темпу, де виконавці намагалися дотримуватися чітких ритмічних структур і уникали значних відхилень. Французькі виконавці, навпаки, відзначалися витонченістю та гнучкістю у трактуванні темпу, що підкреслювало елегантність і риторичність музичного висловлювання. Італійська виконавська традиція була спрямована на динамічність та експресивність, що проявлялося у швидших темпах і більш драматичних акцентах.

Аналіз виконавських трактатів дає змогу зрозуміти, як музиканти минулого розуміли темпові позначення і як ці трактування впливали на їхнє виконання. Наприклад, праці К. Бланкена (Blanken, 2017), у яких ідеться про музичні рукописи родини Бахів, надають важливі відомості про тогочасну виконавську практику, включно з деталями щодо ритмічних зрушень, агогіки тощо. Ці джерела дають можливість реконструювати виконавські традиції,

які формували своєрідні темпові підходи до творів Й. С. Баха, та зрозуміти логіку інтерпретаційних рішень, прийнятих у різні історичні періоди.

Результати та їх обговорення. «Добре темпорований клавир» Й. С. Баха, названий вершиною «музичної Біблії», сьогодні виконується не лише зрілими музикантами, а й студентами музичних закладів фахової передвищої та вищої освіти, які опановують орнаментальне мистецтво відповідно до сучасних навчальних програм. Цей збірник є фундаментом для вивчення стилістичних норм епохи бароко, занурення у складний світ музичних закономірностей, риторики та символіки, зашифрованої в нотних схемах бахівських шедеврів.

Розшифровуючи текст прелюдій та фуг ДТК, студенти опановують фундаментальні основи музично-виконавської культури та проходять школу стилістичного навчання. Прелюдії та фуги ДТК стають не лише технічними вправами, але й відкриттям глибокої емоційної структури, яка потребує уважного вивчення темпових і ритмічних аспектів.

Широка педагогічна практика показує, що однією з найскладніших проблем на шляху до автентичного виконання прелюдій і фуг ДТК є питання темпу. Ця проблема має декілька причин.

По-перше, відбулася зміна «внутрішнього пульсу» людства. Із часів Й. С. Баха ритм життя суттєво прискорився, що вплинуло на сприйняття темпових рішень у музиці.

По-друге, протягом багатьох років прелюдії та фуги ДТК вивчалися за текстами різних редакцій, які містили інтерпретаційні (зокрема, темпові) вказівки, зумовлені історичними закономірностями розвитку фортепіанного мистецтва. Наприклад, розквіт віртуозного піанізму вплинув на темпи в редакціях К. Черні, а «романтизований» Бах постає в редакціях Б. Муджелліні.

По-третє, слід зазначити, що Й. С. Бах рідко зазначав темп виконання своїх творів і його італійська термінологія була тісно пов'язана з теорією «афектів», що відповідала духові свого часу.

У сучасному середовищі молодих піаністів спостерігається тенденція виконувати прелюдії та фуги ДТК Й. С. Баха здебільшого інтуїтивно, відповідно до рівня розвитку фортепіанної моторики кожного виконавця. Однак це не завжди відповідає суті та характеру творів композитора, що потребує більш ретельного підходу. Як зазначає І. Абраваїя, для Й. С. Баха не характерні надзвичайно швидкі темпи. Його клавирні твори виконуються в такому темпі, який легко усвідомлюється і у якому все чітко сприймається. Натомість, сьогодні часто вибирають такі темпи, що роблять музику важко зрозумілою, тобто виконують прелюдії та фуги в таких темпах, які зовсім не передбачені автором (Abravaya, 2011).

Практика показує, що виконання прелюдій і фуг ДТК спочатку потребує інтелектуального підходу, активного використання спеціальної літератури, яка допомагає глибше зрозуміти суть музики й авторське мислення. Із цього погляду опора на дослідницьку літературу про клавирну музику Й. С. Баха, зокрема на праці Е. Бодкі (Bodky, 1960) та К. Бланкен (Blancken, 2017), сприятиме підготовці до виконання музики Й. С. Баха на основі Urtext. Це також дає можливість чітко визначити правильні темпові орієнтири та зберегти автентичність виконання.

Доцільно тезисно вказати основні аспекти, які визначають темпові особливості інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха:

Обмежена кількість темпів у творчості Й. С. Баха. У бахівській музиці не спостерігається великої різноманітності темпів, композитор використовував лише кілька основних темпових градацій. На думку Е. Бодкі (Bodky, 1960), їх усього п'ять: Adagio, Andante, Moderato, Allegro, Presto. Це своєрідні типологічні темпові групи, до кожної з яких, залежно від вираженого афекту та ритмічної організації, може належати будь-який музичний твір. За результатами глибокого дослідження Е. Бодкі (Bodky, 1960) були визначені метрономічні позначення цих темпів: 40, 60, 80, 100, 120. Головним із них є темп Moderato.

На основі досліджень Е. Бодкі були складені таблиці рекомендованих темпів для багатьох клавирних творів Й. С. Баха, що дає змогу чітко орієнтуватися в темпових характеристиках прелюдій і фуг. Наприклад, існує рекомендований темп для творів у розмірі C (чверть = 80), до яких належать прелюдії з першого тому ДТК C-dur, Es-dur, fis-moll, A-dur, B-dur, фуги c-moll, Cis-dur, Es-dur, dis-moll, Fis-dur, g-moll теж з першого тому, а також кілька творів із другого тому.

Важливість розміру та пульсації для визначення темпу. Особливу увагу варто звернути на музичний розмір і пульсацію, які допомагають правильно визначити темп виконання. Наприклад, у фузі cis-moll та прелюдії B-dur з другого тому розмір 12/16 вказує на пульсацію 16, що унеможливає швидкий темп, або у прелюдії G-dur з першого тому, де розмір 24/16 також виключається виконання в швидкому темпі. Це вказує на необхідність уважного підходу до пульсації для визначення темпу виконання, оскільки розмір безпосередньо впливає на ритмічну організацію твору.

У фугах часто зустрічається позначка розміру alla breve, що вказує на суворий, піднесений характер музики, який перебуває в безперервному русі. У такому випадку alla breve позначає тактовий розмір 2/2, що зустрічається, наприклад, у фугах b-moll та H-dur із другого тому ДТК, або 4/2 у фузі cis-moll. Ця специфіка запису підкреслює важливість темпової стабільності та рівномірного

розвитку музики, що повинно підтримувати суворий характер виконання.

Темп визначається не швидкістю виконання, а характером музичного руху. Характер цього руху, зі свого боку, встановлюється самим нотним текстом, зокрема, через співвідношення тривалостей нот, «сплетіння» голосів, фактуру та жанрову передумовленість твору. Важливу роль у цьому контексті відіграють також жанр і форма самого твору, адже кожен стиль чи жанр має своїх характерні риси в плані темпових характеристик.

Зокрема, у клавірній музиці Й. С. Баха часто можна «зустріти» танцювальний ритм і темп. Наприклад, прелюдія та фуга F-dur з першого тому ДТК або фуга f-moll з другого тому можуть бути сприйняті як танцювальні. У цьому випадку знайомство з інструментальними танцями бахівських часів (менуєт, гавот, сарабанда, буре) дає змогу знайти ключ до правильного визначення темпу відповідних творів ДТК. Танцювальні форми та їх темпові характеристики визначаються не лише звичайними метричними структурами, а й відчуттям руху, яке передається через акценти та ритмічні побудови. Таким чином, глибоке розуміння танцювальних жанрів того часу дає можливість точніше інтерпретувати темпові особливості прелюдій і фуг ДТК, зберігаючи їх автентичність та зв'язок із музичним контекстом епохи.

У нотному тексті є низка особливостей, які допомагають знайти «міру» руху, тобто правильний темп виконання. Одним з основних елементів є характер нотування – тривалості нот (цілі, половинні, четвертні тощо), які композитор використовує для запису музики та визначення розміру. Важливо, щоб навіть найкоротші тривалості нот, що визначають межі швидкості руху, звучали чітко і зрозуміло. Швидкий темп не слід вибирати, коли в музиці багато орнаментики, адже орнаменти переважно потребують більш спокійного й обміркованого виконання, щоб не втратити їх виразності.

Знання семантичної трактовки тональностей, які мали певні типологічні значення в музиці бароко, також є важливим орієнтиром для визначення темпів прелюдій і фуг. Наприклад, тональність D-dur часто асоціювалася з вираженням бравурності, тріумфу та бурних емоцій, тоді як світлі пасторальні почуття найчастіше виражались у тональностях A-dur, E-dur. Тональність G-dur, зі свого боку, часто використовувалася для передачі радісних, піднесених емоцій. У ДТК Й. С. Бах демонструє надзвичайно широкі виразні можливості всіх ладових тональностей, що дає йому можливість варіювати темп, аби відобразити характер кожного твору. Як відомо, темп тісно пов'язаний із характером музики, і в цьому контексті важливо розуміти, як тональність допомагає визначити відповідний темп.

Темп визначається виконавцем поступово, зокрема, у процесі все більш глибокого розуміння змісту музики та її образної структури. Щодо прелюдій і фуг ДТК це означає комплексне вивчення всіх особливостей нотного тексту в тому русі, який дає можливість виконавцю детально дослідити й почути інтонаційно-ритмічну побудову мотивів, їх артикуляцію, фразування, гармонічну структуру музики, особливості поліфонії та інші елементи. Такий осмислений підхід до виконання, у процесі роботи, дає змогу уникнути спокуси виконати твір надто швидко на заключному етапі навчання, допомагає подолати поверхневе ставлення до прелюдій і фуг як до догматичних поліфонічних конструкцій. Замість цього виконавець набуває здатності сприймати кожний твір як живий музичний процес, де важливі не лише технічні аспекти, але й глибоке емоційне та інтелектуальне осмислення.

Такий підхід не лише сприяє досягненню технічної досконалості виконання, але й відкриває шлях до інтерпретації, яка розкриває музичну тканину на рівні її образного та структурного звучання. Таким чином, прелюдії та фуги Й. С. Баха перетворюються на справжнє мистецтво виконання, яке потребує від виконавця глибокого розуміння та виконавської майстерності.

Звернемо увагу на те, що існують темпові вказівки, зроблені власноруч Й. С. Бахом, які надають цінні орієнтири для правильного виконання прелюдій і фуг ДТК. Зокрема, йдеться про:

Том 1: прелюдія c-moll: такт 27 – Presto; такт 33 – Adagio; такт 35 – Allegro; прелюдія e-moll: такт 23 – Presto; прелюдія h-moll – Andante; фуга h-moll – Largo.

Том 2: прелюдія Cis-dur, частина друга – Allegro; фуга g-moll – Largo; прелюдія h-moll – Allegro.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Аналіз темпових особливостей інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха демонструє важливість глибокого вивчення історичних, теоретичних і виконавських аспектів для розкриття їхньої музичної сутності. Результати дослідження свідчать, що темп у творах Й. С. Баха визначає не лише технічний, але й емоційний та семантичний рівні виконання, а отже – інтерпретаційний рівень.

Однією з ключових проблем інтерпретації залишається темпова невизначеність, спричинена історичними особливостями нотного тексту та різними редакційними підходами. Розуміння контекстуальних особливостей епохи бароко, знання виконавських традицій і врахування музичної риторики сприяють автентичному виконанню прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха.

Темп не є жорстко фіксованим елементом, а залежить від контексту, жанру, емоційного вираження і структури музики. Водночас для того, щоб зрозуміти межі цієї відносності в процесі інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха, виконавцю

потрібно на власному досвіді відчувати «грані допустимого» темпу, що стане можливим лише за умови глибокого вивчення творів.

Перспективи подальших наукових розвідок передбачають деталізацію виконавських підходів через аналіз темпових позначень і агогічних особливостей у сучасних інтерпретаціях, що дасть змогу глибше розкрити стилістичні межі інтерпретації прелюдій і фуг ДТК Й. С. Баха.

ЛІТЕРАТУРА

Екман, М. С. (2015). Проблеми інтерпретації творів ДТК Й. С. Баха: музично-виконавський аспект. *Науковий вісник Мукачівського державного університету: Гуманітарні і суспільні науки*, № 18 (13), 16–24. URL: <http://dSPACE-s.msu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2996/1/n18-17-25.pdf>.

Карась, С. (2015). Темпові варіанти, агогіка, динаміка та артикуляція «Прелюдії та фуги gis-moll» Й. С. Баха (ДТК, II том) у виконавській інтерпретації баяністів. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 14, 63–77. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apgnd_2015_14_10.

Охманюк, В., Івченко, Г., Крет, М. & Корчинський, В. (2024). Особливості інтерпретації прелюдії і фуги d-moll ДТК (1 том) Й. С. Баха. *Fine Art and Culture Studies*. 39–46. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-5-6>.

Abravaya, I. (2011). *On Bach's Rhythm and Tempo*. Kassel: Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG.

Blanken, C. (2017). Recently Rediscovered Sources of Music of the Bach Family in the Breitkopf Archive. *Bach Perspectives, Vol. 11: J.S. Bach and his sons*. Champaign. Champaign: University of Illinois Press, 132–172. <https://doi.org/10.5406/j.ctt1x76dg4.9>.

Bodky, E. (1960). *The Interpretation of Bach's Keyboard Works*. Cambridge, Mass: Harvard UP. <https://archive.org/details/interpretationof002495mbp/page/n15/mode/2up?view=theater>.

Mäser, R. (2000). *Bach und die drei Temporätsel: Das wohltemperirte Clavier gibt Bachs Tempoverschlüsselung und weitere Geheimnisse preis von Rolf Mäser*. Bern: Peter Lang.

Miehling, K. (1993). *Das Tempo in der Musik von Barock und Vorklassik: Die Antwort der Quellen auf ein umstrittenes Thema*. Wilhelmshaven: Florian Noetzel. URL: https://www.academia.edu/73898775/Miehling_Das_Tempo_in_der_Musik_von_Barock_und_Vorklassik_Aktualisierung_1.

Rothschild, F. (1979). *The Lost Tradition in Music: Rhythm and Tempo in J. S. Bach's Time*. New York: Oxford UP. URL: <https://typeset.io/papers/the-lost-tradition-in-music-rhythm-and-tempo-in-j-s-bach-s-266cmxsyn0>.

Siegele, U. (1963). *Zur Verbindung von Präludium und Fuge bei J.S. Bach*. KB Kassel: Bärenreiter.

Talsma, W.R. (1980). *Wiedergeburt der Klassiker. Band 1: Anleitung zur Entmechanisierung der Musik*. Innsbruck: Wort und Welt, 1980.

REFERENCES

Ekman, M.S. (2015). Problemy interpretatsii tvoriv DTK Y. S. Bakha: muzychno-vykonavskiy aspekt [The Problems of Interpreting the Works of J.S. Bach's The Well-Tempered Clavier: The Musical-Performance Aspect]. *Naukovyi visnyk Mukachivskoho derzhavnoho universytetu: Humanitarni i suspilni nauky – Scientific Bulletin of Mukachevo State University: Humanities and Social Sciences*, 18 (13), 16–24. Retrieved from <http://dSPACE-s.msu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/2996/1/n18-17-25.pdf> [in Ukrainian].

Karas, S. (2015) Tempovi varianty, ahohika, dynamika ta artykulyatsiia "Preludii ta fuyhy gis-moll" Y.S. Bakha (DTK, II tom) u vykonavskii interpretatsii baianistiv [Tempo Variants, Agogics, Dynamics, and Articulation of J.S. Bach's Prelude and Fugue in Gis minor (The Well-Tempered Clavier, Vol. II) in the Performance Interpretation of Accordionists]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues in Humanities*, 14, 63–77. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/apgnd_2015_14_10 [in Ukrainian].

Okhmaniuk, V., Ivchenko, H., Kret, M. & Korchynskiy, V. (2024). Osoblyvosti interpretatsii preludii i fuyhy d-moll DTK (1 tom) Y.S. Bakha [Features of the Interpretation of the Prelude and Fugue in D minor from The Well-Tempered Clavier (Vol. I) by J.S. Bach]. *Fine Art and Culture Studies*, 39–46. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-5-6> [in Ukrainian].

Abravaya, I. (2011). *On Bach's Rhythm and Tempo*. Kassel: Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG.

Blanken, C. (2017). Recently Rediscovered Sources of Music of the Bach Family in the Breitkopf Archive. *Bach Perspectives, Vol. 11: J.S. Bach and his sons*. Champaign. Champaign: University of Illinois Press, 132–172. <https://doi.org/10.5406/j.ctt1x76dg4.9>.

Bodky, E. (1960). *The Interpretation of Bach's Keyboard Works*. Cambridge, Mass: Harvard UP. Retrieved from <https://archive.org/details/interpretationof002495mbp/page/n15/mode/2up?view=theater>.

Mäser, R. (2000). *Bach und die drei Temporätsel: Das wohltemperirte Clavier gibt Bachs Tempoverschlüsselung und weitere Geheimnisse preis von Rolf Mäser*. Bern: Peter Lang. [in German].

Miehling, K. (1993). *Das Tempo in der Musik von Barock und Vorklassik: Die Antwort der Quellen auf ein umstrittenes Thema*. Wilhelmshaven: Florian Noetzel. Retrieved from https://www.academia.edu/73898775/Miehling_Das_Tempo_in_der_Musik_von_Barock_und_Vorklassik_Aktualisierung_1 [in German].

Rothschild, F. (1979). *The Lost Tradition in Music: Rhythm and Tempo in J.S. Bach's Time*. New York: Oxford UP. Retrieved from <https://typeset.io/papers/the-lost-tradition-in-music-rhythm-and-tempo-in-j-s-bach-s-266cmxsyn0>.

Siegele, U. (1963). *Zur Verbindung von Präludium und Fuge bei J.S. Bach*. KB Kassel: Bärenreiter [in German].

Talsma, W.R. (1980). *Wiedergeburt der Klassiker. Band 1: Anleitung zur Entmechanisierung der Musik*. Innsbruck: Wort und Welt, 1980 [in German].

Tempo characteristics of the interpretation of preludes and fugues from J.S. Bach's the well-tempered clavier

Nataliia Vitaliivna Ashykhmina
PhD of Pedagogical Sciences, Associate
Professor,
Head of the Department of Vocal and Choral
Training
The State Institution "South Ukrainian
National Pedagogical University named after
K. D. Ushynsky"
ORCID: 0000-0001-8843-5217

Viacheslav Yakovych Dashkovskiy
PhD of Pedagogical Sciences,
Professor at the Department of Special
Piano
A. V. Nezhdanova Odesa National Academy
of Music
ORCID: 0000-0003-4905-9639

The article discusses the tempo characteristics of the interpretation of the preludes and fugues from J.S. Bach's The Well-Tempered Clavier. The aim of the study is to analyze the impact of tempo on the structure and expressiveness of the musical text, particularly through the examination of historical, theoretical, and performative aspects of the issue. The authors emphasize the importance of understanding the context of the Baroque era, studying performative traditions, and the semantic interpretation of tempo characteristics, which allows for the creation of a comprehensive understanding of the tempo features in J.S. Bach's works. The research focuses on a critical reevaluation of traditional approaches to determining the tempo features of the interpretation of the preludes and fugues from The Well-Tempered Clavier, particularly through the analysis of tempo indications provided by J.S. Bach, and their correlation with the results of musicologists' research and performers' interpretations.

An emphasis is placed on the semantic analysis aspect, as the correct interpretation of tempo is an integral part of understanding the dramaturgy of each work, influencing both the emotional and intellectual levels of performance, and consequently the interpretation. Studying the tempo characteristics across different performing schools allows for the comparison of historical approaches to the interpretation of tempo markings in J.S. Bach's music, considering cultural and geographical differences.

The authors also stress the importance of deeply immersing oneself in the historical context and knowledge of performative traditions, which allow for an authentic interpretation of the preludes and fugues from The Well-Tempered Clavier. It is noted that tempo is not merely the speed of execution, but a part of the overall structure that defines the expressiveness of the musical text.

The article concludes that the main aspects that define the tempo characteristics of the interpretation of the preludes and fugues from The Well-Tempered Clavier are: the limited number of tempos in J.S. Bach's works (Adagio, Andante, Moderato, Allegro, Presto); the importance of meter and pulsation in determining tempo; tempo being determined not by the speed of execution, but by the character of the musical movement; knowledge of the semantic interpretation of tonalities to determine the corresponding tempo; and that tempo is determined gradually by the performer during the process of interpretation.

Keywords: tempo, interpretation, J.S. Bach, The Well-Tempered Clavier, preludes and fugues, theoretical analysis.